

## מסורת הש"ס

[illegible]

## מוסף רש"י

[illegible]

# בכל מערבין פרק שלישי עירובין

[illegible]

צעלים איזו חלוי צהקן: נשחטנו. הנשים צינין שכל מי שיקריב  
הכהן לשמה יהא שלה: אי הכי מאי נמימרא. כיון דצדעת כהן  
תלוי: קמ"ל דרוב חסדי. שאע"פ שהיה כל קן וקן צפוי ענמו אללא  
שלקחום ביחד וסד"ל על כרחו מכל קן צריך לעשות מטאת ועולה ולא  
יוכל לעשות מן הקן הא' שתי עולות לשתי הנשים ומקן השני ב' <sup>א</sup>  
מטאות ולאו אדעתא דהכי היציניהו קא משמע לן כיון דלא אקציניהו  
בהדיא בשעת לקיחה לאמר פרידה זו מטאת ופרידה זו עולה אפילו  
תקצום לאחר לקיחה יכול הכהן לעשות כמה שירצה: איז פקיון.  
של כל מחוסרי כפרה מתפרשות איזו עולה ואיזו מטאת:  
אלא

הפרשה היה שותה טבילים למפרע: **דברי ר"מ**: משמע דלית לה הכנה אסר משום דחייס לבקיעת נוד ואילו צ"י יש כבוד (בסורות דף ה'האחין מחזה יושעין ומחזה לקוחות אלמא מספקא להו ויש לחלק בי' האחין שחלקו דליתו מזבר דבריו כלום ובמרוזה (ד"ק סט:) דפרין דלחין שחלקו שמעין דלית לה צריה וסוחר זו הש"ס מדבריו מתוך בדרקמתי במתנתיו ויחלה ליה לנמר לעולם לא מפיך **כרפי** גלילו וצריס כל הגט **ר"י יוס' ור"ש אוסרין**: משמע דר' יוסי לית ליה צדיד מן הכיס וקשה דשמעין לר' יוסי דלית ליה צריה צמי שאחור יגטא אלמא יש צריה דהכי דייקינן צריס כל הגט (ס' דף סה:) לר"י מסק הוא והתנאי מתקיים מאליו ואי לאו משום צריה לא הוי גט וה צריס כל הגט **ה' הריני בועלעך ע"מ שיראה אבא כו'** והא דלמרי בשמע ליה דהויא תרומה היינו למאן דלית ליה צריה קאמר ולמאן דמחלק להם צביטין עומד הדבר להצטרר בועלי שגרי יסיה ואי ימות אלא' דסלקא דעמך דלר' יהודה לית ליה צריה א"כ סבר האחין שחור בצבורים אלא חד בר חד עד יהושע בן נון דלין להן אלא קנין פירות או יומים ולר' יוסי נמי לא משכחת לה דס"ל דלין צריה וגבי דין יו' ידיק הש"ס כבוד השולט (גיטין דף מה.) ומיך ר"י דמזין יוס או וימס

[illegible]

עשר יאונגן שאני עתיד  
גדולה כאלמיעין נס  
אין מפרשין ואלעג דזפע  
דכותאי עשורי מעשרי כלא  
עתיד להפריש הרי  
עשר ראשון תשעה  
ותה מיד דברי ר"מ  
שמעון \* אוסרין עולא  
נ"י ואלא הא דקתני  
שמעון אוסרין עולא  
דבי מאיר ור' יהודה  
דין וסבר ר' יוסי אין  
אין ואמר = שתי נשים  
יוב או שנתנו <sup>א</sup> קניניהן  
ן קריב עולה ולאיהו  
ור רבה התם כשהתנו  
קמ"ל כדרב חסדא  
אין קנינן מתפרשות  
אלא

יש. ואע"ג דע"ה לא נחשדו על תרומה  
(דף מה.) כותים אפילו תרומה גדולה  
שלשה שאלו (ברכות דף מו:) אמרינן  
במאי דכתיב ומהו יהי ה"מ לאכול  
לעמלק דכל למכור לאחסריה תן מעשר  
דלא דרשי לפני עור לא תתן מכשול  
אלא כפשיטיה ואע"ג דלינן חשודין על  
הגזל הכא לא חשיב ליה גזל דהוי ממון  
שאין לו חובצין ועוד דכל זמן שלא  
הופרש אינו דומה שיהא גזל שעדיין  
לא נתחייב ליתן לכהן או ללוי ותעד  
דע"ה לא נחשדו על הגזל וחסידו על  
המעשרות ועוד דקמיי ראה דדרשינן  
בצבא מלכות (דף פח:) עשר תעשר  
ואכלת ולא מוכר:

**עֲשֵׂרָה מַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וְתִשְׁעָה מַעֲשֵׂר שְׁנִי. לֹא דוּקָא**

עשרה ותשעה לאחר שהסיר שני לוגין  
נחרומה גדולה פשו להו מאה נרי ז'  
**מיחל**. פ"ה מחלל על מעות  
ושותה מיד צלל הפרשה  
ואינו נראה לאינו יכול לחלל דדוקא  
בסיפא דהך מחנני' גבי דמאי קתני

ומחלל על מצות משום דקצו לו מקום דהו' כמו הפרשה דקתני התא  
מעשר שני בצפוניו או בדרומו ובע"פ צ"ן השמשות איידי דקתני  
(ט) בצומספתא וקדש עליו היום ולכך בדמאי יכול לקצוץ עליו מקום  
דספק חשיכה מעשרין את הדמאי אבל בצומסין דודאי לא מעשרי הוי  
ועל להכי לא קתני גבי כותים מעשר שני בצפוניו או בדרומו דקתני  
דלא דמאי ולא קתני נמי הכא ומחלל על מצות דקתני גבי דמאי אלא  
ומחלל פירוש (ט) מחלל או כמו שפ"י רבינו א"ר דמחלל כמו מחילל צה"ל  
פירוש מנוז כמו ספאך מהול צמים (יטעה ה) ואחר השבת מפרש  
מעשר ראשון ושני דקתני בצומספתא עשרה הבצין אחריהן תשעה  
הבצין אחריהן דכיון שאין יכול לקצוץ לו מקום אם היה שומה בלא  
ר"מ ברירה ור"י יהודה נמי קאמר רבה במסקנא דאית ליה ברירה  
גבי נתנו עד שלא חלקו מוקי רבא ר"מ ור"י יהודה כרב אסי דאמר  
כ"א שומה דבריו ותמנה צבירוש ואומר שאני עתיד להפריש להאי  
ר"מ יוחנן אדר"י יוחנן דזהאי דכל התמלקט אית ליה ברירה וזהאי  
איתא זו הוה מצי לתלק דכפ"י אלא דיתא ליה למימר לעולם כל הנתלקט  
בלא מצי לתלק הכי דהא ר' יוחנן לית ליה ברירה אפילו היכא דמזכר  
ברירה וכן בסמוך גבי מעשר שני שיש לי בצמתי מחולל על סלע שעתה  
(דף 77 ע"ג) דתנן ר' יוסי אומר מגורשת ואינה מגורשת ולכי מייתי הוי  
יהי התם אע"פ דתנאי הוא לר"ך ברירה כיון דאין בידו ובשעת התנאי  
נמי בשמעתא חשיב ברירה אם בא חכם למורח ב"י ואע"פ דמתנה וכן  
היו זה תרומה על זה אם ירדו גשמים ב' ה"ז לא הוי תרומה דשמיטא  
חולה לדעת עמלו לדעת האחרים יתחא אבל לתאן קלע קשה ר"י  
אין יכול לדעת שלא יצא אלא לר"י האחרים שאלו כולם מן הכיס ממה  
לקוחות הן ומחזירין להם כי ציובל כ"י יוחנן ור"א לא משכחת דמייתי  
יהודה אית ליה בהחובל (דף 77 ע"ג) ללאו בקנין הוגז דמי גבי דין יום  
יומיים מספקא ליה אם קנין פירות בקנין הוגז דמי אם לאו וכו"ג  
ללמוד בעלמא דהתם כתב קרא כספו ותמחיו ולהכי לא מייתי בהשולח  
ושמעתי עי טעמא דר"י משום בקיעת הנוד ליתא לדא"י מוקמי מתני'  
ימי דאין בתר דמוקי טעמא דר"י משום בקיעת הנוד ושם פירשתי (ט)  
יהי בלא תאחרי: **ל"א** יין שירצה בהן. פ"י הקוטרס אלאמא אית  
היה צעת לתצירתה וקרבן הקרב צמתי בעלים פולין ואין נראה להשר  
ופשר להקריב לו בנסתם וגראה דמוכח דאין אין ברירה איכא למימר  
מטא ותטא למעלה: **בשבתנו**. פ"י הקוטרס שנתנו הנשים  
בדעת הכהן שאותו שיעשה יתבדר שהוא שלה דכיון שנתעברו הקינין  
יהיה זה יהיה שלי זה יהיה שלך וכן גתנו דמי קיניהן לכהן בעירוב  
ותעברו הקינין אלא הנמעות ופריך אי הכי מאי למימרא דכיון שלא  
טעו לא התנו דכיון שנתנו הדמים בעירוב יקחו גם כן הקינין  
דסינין פירוש וקמ"ל נמי כדכר חסדא ותרתי קמ"ל מדנקט שתי נשים  
א התנו ואי לא תאמא לאשמעינן נמי כדכר חסדא לא הוה ליה למתני  
להכיר עולה ומטא אלא יקריב של לאה לנאה ושל רחל לנחל:  
אלא

# חזא

עין משפט  
נר מצוה

**פג** א מ"י פ"ז מהל' מעשר הלכה א סמג עשין קלה:  
**פד** ב ג מ"י פ"ח מהל' פסולי המוקדשין הלכה ח:

## רבינו חננאל

[illegible]

# חזא